

VINTERFISKE

MED TUNGGUNG!

DOOR

Med vinter kommer kyla och mörker. Snön faller från himlen och klär landskapet i vitt. Vattnet fryser till is och de sista svanarna flyger söderut. Nu börjar en ny säsong – ismetet! Följ med mig och Henrik på ett av våra senaste ismetepass...

Men vad i hela friden, hugg på samma spö igen!? Varje gång det är min tur så hugger det på samma spö, om och om igen. Spolen på rullen matar sakta men säkert ut lina, en gädda har tagit mörten och simmar med bestämda simtag därifrån. Ismetespöet ligger skönt i mina händer. Ingen is i hålet. Bromsen är lagom ställd och jag tar ett djupt andetag i den friska vinterluften. Tummen ligger hårt mot spolen och linan spänns sakta upp emot gäddan som simmar ifrån mig. Nu är det dags! Mothugget sitter där det ska och det tar tvärstopp, tyngden på andra sidan av linan går inte att beskriva med ord. Hjärtat börjar bulta rejält och adrenalin pumpas ut i blodet. Det dröjer nog bara två sekunder innan jag ropar till Henke. "Det här är en bra fisk!"

Bjällerklang

I lagom tempo vandrar vi ut på isen, som vi gjort så många gånger tidigare. Det enda som vi vet säkert, varje gång, är att vi inte har en aning om hur dagen kommer att sluta. Och så även denna dag. Pulkan är packad med allt som behövs. Den glider lätt över snön. Min trogne vapendragare Henrik Rinman är med mig som vanligt. Vi båda två vet vad som gäller och vad som skall göras. Med väl intränade rutiner går det fort att taktiskt placera ut alla ismetespön. Vi lutar oss tillbaka i våra allt för

bekväma karpstolar och inväntar örongodis i form av bjällerklang. Nu är det Jul igen och Tomten är far åt alla barnen. Nej, inget sådant trams, nu pratar vi om ljudet av ett fäll, när ismetevippan med sving flyger upp och signalerar hugg.

Tid är värdefullt

Vi befinner oss i Norrland och isarna har redan legat säkra i flera veckor. Medan sörlänningar postar bilder på pulkabyggen och spöhållarsystem, passar vi på att bege oss ut på isen och praktiskt bedriva ismete. Vissa är djupt avundsjuka medan andra tycker det är sorgligt. Vår ismetesäsong sträcker sig från slutet av oktober till början av maj. Vi pratar om sex månader, ett halvt år. Tro mig, på den tiden hinner man fiska ett par gånger och skaffa sig en hel del erfarenheter och kunskaper. Ismete är verkligen ingen materialsport. Ett vanligt angeldon är egentligen allt du behöver för att lyckas. De prylar som man kan köpa eller bygga är långt ifrån värda så mycket som erfarenhet och kunskap. Att lägga tid, iaktta och testa dina teorier kommer överträffa världens bästa ismetepulka, alla dagar i veckan.

Tio plus!

Nu har det gått 10-15 minuter och vi har skrattat klart åt allt som skrivs på dagens sociala medier och facebookgrupper. Gryningens dova ljus lättar sakta och dagsljuset tränger sig på, nu brukar gäddorna börja jaga. Och mycket riktigt, huggen avlöser varandra och vi får springa fram och tillbaka. Härligt med ett gammalt hederligt sniprace såhär på morgonkvisten. Nu är vi nog varma i kläderna och redo för lite mer action. Egentligen skulle jag ha legat hemma i sängen och förmodligen vaknat vid det här laget. Det är inte

ofta jag bangar på en fisketur, men denna gång var jag riktigt sugen på att ha en ordentlig vilodag hemma. Men Henke tyckte att vi skulle dra ut ändå och jag är nog inte särskilt svår att övertala när det gäller fiske, hehe. Tur är väl det, för det som komma skall kommer jag nog aldrig att glömma. Såhär i efterhand känns det som att jag gjorde rätt val. Varenda gång det är min tur att ta fisken så har det varit på samma spö, 3-4 gånger i rad om jag minns rätt.

Tyngden i mothugget är bra, riktigt bra. Fisken i andra änden av linan gör flertalet långa och fina rusningar ner mot botten. Knarren på rullen skriker ut över fiskevattnet och när jag skymtar fisken under hålet börjar nervositeten krypa fram. Den här fisken är stor, kan mycket väl vara 10+. Henrik kommer fram till mig, fullutrustad med matta, kamera och övriga verktyg för att hantera en stor fisk. Gäddan visar sig i hålet igen och Henrik övertygar mig om att det definitivt är en 10+ fisk. Det faller på ett annat spö och Henke blir tvungen att lämna mig och gäddan som simmar precis under mig. Det dröjer inte länge innan jag håller gäddan i hålet med ett stabilt gälgrepp. Lättnaden sprider sig i kroppen, och det känns bra, det känns faktiskt riktigt bra. Jag har inte tagit upp och kollar på fisken än. Hela fisken och framförallt ögonen håller jag under vattenytan med tanke på rådande minusgrader i luften, och väntar på assistans från Henke.

Korta dagar – intensiva huggperioder

Tillbaka ner i hålet glider en dam av bästa slag. En sån här välmatad och vacker vintergädda, precis som man vill ha dem. Vilken underbar känsla! Vi plockar ihop våg, måttband, mattan och allt annat

Artikelförfattaren med sina två
11+ gäddor tidigt på säsongen.

Så ska de se ut, bastanta och grova!

som vi spridit ut runt hålet för att sedan bege sig tillbaka till lägret. Klockan slår snart 12 och det är inte många timmar kvar på dagen, så här års blir det ganska fort mörkt, på både gott och ont. Fisketuren blir förvisso inte så lång, men dagens ljusa timmar är färre, vilket innebär att det är lättare för oss fiskare att vara på plats när gäddorna jagar.

Egentligen skulle jag kunna låta Henke ta resten av fällan idag, jag sitter ganska nöjd just nu. Men

vi fortsätter i samma veva och det huggar på bra hela dagen. Huggperioderna visar sig vara väldigt tydliga. Nu får Henke också ropa att han har en bra fisk på. Med tanke på den korta linan mellan spö och fisk vid ismete så känner man oftast direkt i mothugget om det är en bättre fisk eller inte. Denna gång är det en 6-kilos som fattat tycke för mörten. Huggperioderna fortsätter att ske sporadiskt och flertalet mindre gäddor får se sig om ovanför isen under dagens lopp.

No regrets

Det är min tur igen och det faller där jag tidigare under dagen landade en stor gädda. Mothugget blev inte riktigt som det brukar, blev inte alls så bra. Men gäddan är dock kvar och den känns faktiskt bra. Inte riktigt som den förra, men nästan. Gäddan visar sig ganska fort under hålet och vi ser att det är en fisk i ungefär samma storlek. Är det sant? Igen!? Den här ser ut att vara något kortare men ännu fetare. En riktig gris! Henke är på plats och landar

gäddan åt mig. Vägning och mätning sker, och jag kan inte fatta det, den är bara några hekton lättare än den förra. Fotografering och återutsättning går bra. Bägge storgäddorna har simmat tillbaka direkt och inte visat tecken på några skador.

Jag och Henrik sitter återigen i våra stolar och det är tyst. Helt tyst. Vi stirrar ut över vår fiskeplats, alla spön är i sin ordning. Allt är så stillsamt, det känns som att världen stannade. Henrik bryter tystnaden och frågar, "Vad var det som hände?" Det som skett var att denna dag, då jag egentligen tänkt stanna hemma, hade vi fångat två gäddor över 11 kilo. Den första vägde in på 11,5 kilo och mätte 113 cm, samt den andra som var något mindre men i ännu bättre kondition vägde 11,15 kilo fördelat på 109 cm. Precis så man vill ha dem. Det här var verkligen en lyckad dag då alla förhållanden stämde. Är det dåliga förhållanden är inte jag den personen som väljer att strunta i fisket. Däremot är det oerhört viktigt att titta på vilka förhållanden man har, för att sedan lägga upp en strategi utefter detta. Det finns ingen avgörande faktor, utan alla faktorer har en liten betydelse. Desto fler som stämmer in, desto bättre. Dessa faktorer som jag pratar om handlar i huvudsak om meteorologi. En fiskare bör ha koll på väderlek och hur den förändras med tiden.

När skymningen faller så faller det en sista gång för dagen. Mothugget känns faktiskt helt okej. Det visar sig vara en 6-kilos gädda i god kondition, som bjuder på en bra fajt. En stor tjusning med ismetet är att man aldrig vet hur stor gäddan är förrän man satt dit mothugget. Varje gång man springer mot ett fäll och plockar upp spöet från isen, så hoppas man alltid att få ropa till sin kamrat; "Det här är en bra fisk!"

Brutal skalle på väg upp

